

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8509010282
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8509010282.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Reváka a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom 7. októbra 2014 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku zamietá odvolanie obž. I. J. proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo 16. júna 2014, sp. zn. 1T/29/2014.

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom zo 16. júna 2014, sp. zn. 1T/29/2014, uznal obž. I. J. za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že 1. februára 2014 v nočných hodinách v K. v rodinnom dome č. XXX, okr. N. Y., kde býva, pod vplyvom alkoholických nápojov prišiel do obývacej izby k S. S., nar. X. N. XXXX, trvale bytom K. XXX, okr. N. Y., ktorá v tom čase mala na sebe oblečenú nočnú košeľu dlhú popod zadok a v ruke pyžamo, a povedal jej „daj mi“, následne jej vytrhol z ruky pyžamo so slovami „daj mi“, a aj napriek odporu S. S. ju rukami zvalil na váľandu, kde jej násilím rozťahal nohy a do vagíny jej strčil prsty, tie po chvíli z nej vybral, stiahol si tepláky, ľahol si na ňu a vykonával s ňou súlož, počas ktorej sa S. S. celý čas bránila a kričala na neho „pusť ma, pusť ma“, kde keď ho nakoniec nohou kopla, on vstal a so slovami „či jej je dobre“, si vytiahol tepláky a na plač S. S. a slová, „že jej nie je dobre,“ z obývacej izby odišiel.

Za to mu uložil podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona a neprihliadaní na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere päť rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne mu podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie, ktoré obžalovaný vykoná podľa § 74 ods. 1 Tr. zákona ambulantnou formou.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu obž. I. J. ústne do zápisnice odvolanie, rozsah ktorého vymedzil tak, že toto smeruje proti výrokom o vine a treste. V dodatočne, prostredníctvom obhajcu predložených dôvodoch, poukázal na to, že podľa jeho názoru pochybil prvostupňový súd, lebo nezistil správne skutkový stav a na jeho základe nesprávne rozhodol. Poukazuje pritom na to, že svedkovia, ktorí mali potvrdiť jeho vinu, v podstate ani raz nevypovedali rovnako. V každej výpovedi svedkov, a to S. S., S. S., I. S. a K. S. sú rozpory, ktoré neboli odstránené ani na hlavnom pojednávaní a sú tak závažné, že vylučujú, aby ich výpovede mohli byť pravdivé. Osobitne upriamuje pozornosť na výpoveď poškodenej, ktorá vypovedala viackrát v prípravnom konaní a nikdy nepopísala dej pred údajným aktom a dej po údajnom akte rovnako, pričom aj samotný popis aktu, ku ktorému malo dôjsť, považuje za veľmi nevierohodný. Výpovede svedkov I. S., jej manžela K. S., ale najmä S. S. sú podľa

odvolateľa zhodné iba v tom, že prišli k I. S., ale sú úplne rozdielne v tom, kto s kým prišiel, o čom sa rozprávali a kedy sa rozišli. Každý zo svedkov hovorí niečo iné a nevedia sa dohodnúť ani na tom, kto vlastne celú vec oznámil. Ani výpoveď lekára MUDr. U. nesvedčí podľa odvolateľa jednoznačne o tom, že došlo k znásilneniu, pretože tento vypovedal vyhýbavo a nepresvedčivo. Zistil síce určité stopy na pohlavnom orgáne poškodenej, no nič nepotvrdil, a to ani možnosť iného spôsobu, akým tieto stopy mohli vzniknúť. V tejto súvislosti poukazuje obžalovaný na to, že MUDr. U. nie je primárom gynekologického oddelenia ani jeden rok, a preto je presvedčený, že pri obvinení z tak závažného skutku mal súd v každom prípade ustanoviť vo veci znalca. Je toho názoru, že vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti v súvislosti s riešením tak závažného skutku je vo veci potrebné nariadiť znalecké dokazovanie smerujúce jednak k tomu, či mohli byť stopy pri vyšetrení tak nepatrné, keď stopy o zranení boli tak viditeľné a boli staršie, a či bol vôbec spôsobilý spáchať takýto skutok na poškodenej. V podstate z týchto dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Starej Ľubovni podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal na základe podaného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba včas, v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po takto vykonanom prieskume nezistiac pritom také nevytýkané chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, dospel k záveru, že odvolanie obž. I. J. nie je dôvodné.

K veci je treba v prvom rade uviesť, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí takými podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresný súd pritom zákonne vykonané dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie zároveň dôsledne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne a rešpektujúc § 168 ods. 1 Tr. poriadku v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou obž. I. J..

Odvolací súd sa s dôvodmi, ktoré viedli prvostupňový súd k tomu, že svoje skutkové závery oprel o usvedčujúcu výpoveď pošk. S. S., podporovanú ďalšími dôkazmi, na ktoré v odôvodnení rozsudku podrobne poukázal a obsah ktorých nepovažuje krajský súd za účelné, ani potrebné na tomto mieste opakovať, plne stotožnil a v celom rozsahu na ne odkazuje. Prvostupňový súd pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež logicky, dostatočne zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ako sa vysporiadal s rozpormi medzi výpoveďami jednotlivých svedkov, na ktoré v odvolaní poukázal obžalovaný (pozri najmä strany 8 a 9 napadnutého rozsudku). Odvolací súd si toto vysvetlenie, na ktoré v podrobnostiach poukazuje, úplne osvojil, a preto nepovažuje v tejto časti odvolacie námietky obžalovaného za dôvodné.

Pokiaľ sa odvolateľ domáha znaleckého dokazovania smerujúceho k posúdeniu zranení poškodenej a jeho schopnosti mať s ňou pohlavný styk, poukazuje krajský súd v prvom rade na to, že podľa § 142 ods. 1 Tr. poriadku sa priberie znalec na podanie posudku až vtedy, ak pre zložitosť objasňovanej skutočnosti nie je postačujúci postup podľa § 141 Tr. poriadku, t. j. ak na objasnenie skutočnosti dôležitej pre trestné konanie, ktoré si vyžaduje odborné znalosti, nestačí vyžiadať odborné vyjadrenie.

Z obsahu predloženého spisového materiálu pritom vyplýva, že MUDr. K. U., primár Gynekologicko-pôrodnického oddelenia Ľubovnianskej nemocnice, n. o., vyšetril poškodenú na žiadosť polície. Ním podanú lekársku správu tak možno považovať za odborné vyjadrenie v zmysle § 141 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré bolo vyžiadané opatrením v podobe neformálneho ústneho rozhodnutia (§ 10 ods. 19 Tr. poriadku) a ktoré v súlade s § 141 ods. 3 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní ako svedok doplnil. O odbornej spôsobilosti MUDr. K. U. a správnosti ním prednesených záverov nemá odvolací súd žiadne pochybnosti, keďže ani odvolateľ neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ich vyvolať. Z výpovede tohto svedka pritom okrem iného vyplynulo, že k začervenaniam v zadnej klenbe pošvy, ktoré bolo u poškodenej gynekologickým vyšetrením zistené, môže dôjsť iba sexuálnym stykom, prípadne

pomocou nejakej pomôcky. Uvedené tak v spojení s výpoveďou poškodenej dostatočne preukazuje, že k súloži medzi ňou a obžalovaným došlo, a preto akékoľvek ďalšie znalecké dokazovanie z odvetvia sexuológie smerujúce k tomu, či bol obžalovaný schopný sexuálneho styku, by bolo nadbytočné.

Na základe týchto dôvodov dospel aj krajský súd k záveru, že skutok, tak ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku, sa stal a tento napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o výrok o treste, vo vzťahu ku ktorému obžalovaný nevzniesol žiadne konkrétne výhrady, odvolací súd preskúmaním predloženého spisového materiálu nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala za následok, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, t. j. vo výmere päť rokov, by bol pre obžalovaného neprimerane prísny.

Rovnako správnym je aj výrok napadnutého rozsudok o uložení ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Z týchto dôvodov Krajský súd v Prešove odvolanie obž. I. J. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.